

LE ENO JE POTREBNO

Začel sem biti hvaležen

Nekega moža je zapustila žena, kar ga je zelo potrlo. Izgubil je vero vase, v druge ljudi in v Boga. Življenje ga ni več veselilo. Nekega deževnega jutra je šel zajtrkovat v bližnjo restavracijo. Več skupin ljudi je bilo pri jedi, toda nihče ni spregovoril besede. Potrti mož je sedel v kot lokala in molče mešal svojo kavo.

Pri mizici ob oknu je sedela mati z deklico. Ko so jima postregli, je deklica prekinila mučno tišino z glasnim vprašanjem: »Mama, ali tukaj ne bova molili?« Natararica, ki jima je postregla, se je obrnila in dejala: »Seveda, kar moli. A boš zmolila za nas vse?« Potem se je

obrnila h gostom in dejala: »Umirimo se.« Vsi so odložili pribor in prisluhnili. Deklica je sklenila roke in molila: »Dobri Bog, velik si in dober, po tvoji dobroti prejemo hrano. Hvala ti. Prosim, blagoslovi nas.«

Po otrokovi molitvi se je razpoloženje spremenilo. Ljudje so se začeli pogovarjati. Natararica je pripomnila: »Tako bi morali delati vsako jutro.« »Ob tistem doživetju,« je pozneje pripovedoval mož, »sem se zamislil. Zgled te deklice me je spodbudil, da sem se začel zahvaljevati Bogu za vse, kar imam, in nehal žalovati zaradi tistega, česar nimam. Začel sem biti hvaležen.«

K hvaležnosti nas spodbuja v mesecu maju molitev šmarnic – vsakodnevna ljudska pobožnost Mariji v čast, v mesecu juniju pa „vrtnice“ v čast Jezusovemu Srcu. Vedno, ko gremo molit k Jezusu in Mariji, dobivamo vse milosti, ki jih potrebujemo za vsak dan ter v srcu obujamo hvaležnost za življenje. Gospod, pomagaj nam, da bomo v polnosti živeli svoje življenje, obenem pa ne bomo pričakovali več, kot nam bo lahko dano. Vemo, da od nas ne pričakuješ več, kot smo sposobni dati ali storiti. Pomagaj nam, da se bomo zavedali svojih omejitev, pomanjkljivosti, napak in slabosti. Podobno pa naj tudi mi ne pričakujemo od drugih več, kot so sposobni storiti. Stoj nam vedno ob strani, da bi bili vedno hvaležni za vse, kar nam je dano, in da bi znali storiti to, kar od nas pričakuješ. (Vir: RUSTJA, Božo. (Povejmo z zgodbo). Ognjišče, 2020, leto 56, št. 11, str. 37.)

Amicus Dei

SVETNIKI – BOŽJI PRIJATELJI

Sv. Anton Padovanski (1195–1231)

Goduje 13. junija in je eden od najbolj priljubljenih in poznanih svetnikov.

Samo enajst mesecev po njegovi smrti ga je papež Gregor IX. (1227–1241) že razglasil za svetnika, kar je v zgodovini Cerkve najkrajši beatifikacijski postopek. Papež Pij XII. (1939–1958) ga je 16. januarja 1946 razglasil tudi za cerkvenega učitelja, kar dokazuje njegovo izjemno učiteljstvo ter veliko svetništvo. V znameniti baziliki sv. Antona v Padovi v Italiji, ki so jo zgradili kot nagrobno cerkev po njegovi smrti, vsako leto moli preko 5 milijonov vernikov.

Anton Padovanski se je leta 1195 rodil v bogati plemiški družini v Lizboni na

Portugalskem, njegovo krstno ime pa je bilo Fernando. Po dobri verski izobrazbi se je leta 1211 pridružil regularnim avguštinskim kanonikom v portugalski Coimbri in prejel mašniško posvečenje. Nekaj let pozneje je žaloval skupaj z ljudsko množico, ko so v Coimbri pokopali pet manjših bratov, misijonarjev, ki so jih v Maroku umorili muslimani. Dogodek ga je tako pretresel, da je sklenil, da bo prestopil v red manjših bratov in odšel v Afriko oznanjat vero. Leta 1220 je prišel k manjšim bratom v samostan v Coimbri in tam privzel ime Anton. Z ladjo se je odpeljal v Maroko, da bi tam oznanjal Božjo besedo. Kmalu po prihodu v Afriko je hudo zbolel in bil več mesecev priklenjen na posteljo. Oslabljen in nesrečen je spoznal, da mu ne preostane drugega kot vrnitev na Portugalsko.

Med potovanjem po morju proti domovini je usoda odločila drugače. Hud vihar je zdrobil ladjo ob obali pred Sicilijo. Anton se je od tam podal v Assisi, kjer je prav takrat potekal generalni kapitelj v Porcijunkuli. Tam še ni bil posebej opažen. Provincial pokrajine Emilia–Romagna se je zavzel zanj in ga vzel s seboj v gorski samostan Monte Paolo v bližini mesta Forlì ob jadranski obali. V tem mestu je do izraza prišla njegova izredna govorniška nadarjenost in tam se je tudi začela njegova odmevna pridigarska pot.

Anton je stal na cerkvenih prižnicah, na velikih mestnih trgih in ob obali ter ljudem oznanjal Božjo besedo. V obdobju od leta 1222 do leta 1224 je deloval v krajih okoli Riminija in Milana, od leta 1224 do 1226 pa je bival v južni Franciji. Leta 1227 se je vrnil v severno Italijo, kjer se je ustalil v Padovi. V središču prepričljivih pridig je bil skoraj vedno boj proti krivovercem tistega časa, torej proti katarcem, albižanom in valdežanom. Antonova prizadevanja na tem področju so bila deležna velikih uspehov. Zanj je slišal tudi Francišek Asiški (1181/2–1226) in mu nazadnje naročil, naj manjše brate teološko izobražuje.

Anton Padovanski se je leta 1231 oslabljen in izčrpan umaknil na posestvo v bližini Padove, da bi si tam ponovno nabral moči. V krošnji drevesa si je dal narediti sedež, ki je postal njegov najljubši kraj.

Papež Gregor IX. ga je zaradi izrednega poznavanja *Svetega pisma* imenoval *arca testamenti*, *skrinja zaveze*. Ko je Anton začutil, da se bliža čas njegove smrti, se je, star komaj petintrideset let, podal v ženski samostan Arcella pri Padovi, kjer je 13. junija 1231 umrl med

molitvijo spokornega psalma. Njegove posmrtno ostanke so v navzočnosti redovnega generala Bonaventure (1221–1274), prav tako velike osebnosti manjših bratov, leta 1263 prekopali in jih prenesli v baziliko, imenovano po njem. Ob Antonovem grobu so se zgodili številni čudeži.

Upodobitve Antona Padovanskega

Anton Padovanski je pogosto upodobljen kot pridigar ribam, kar temelji na najbolj znani legendi iz njegovega življenja. Ko je nekoč nameraval pridigati pred ljudsko množico, ga skoraj nihče ni poslušal, ribe pa so nenadoma pomolile glave iz morja in mu prisluhnile. Po legendi so se zaradi tega dogodka spreobrnili vsi prebivalci Riminija.

Antona velikokrat upodabljujejo tudi z malim Jezusom v naročju; takšne so npr. slike El Greca (1541–1614) v Pradu v Madridu ali Murilla (1617–1682) v seviljskem muzeju v Španiji. Pogosto je naslikan tudi z Marijo, npr. na freski Agnola Gaddija (1350–1396) v cerkvi sv. Križa v Firencah. Ob njegovi podobi najdemo tudi lilijo, osla in ribe, hostijo, križ. Prizori iz Antonovega življenja so upodobljeni tudi na barvnih oknih v baziliki sv. Frančiška v Assisiju.

Zgodovinski viri poročajo o tem, da je Anton Padovanski deloval tudi v Gorici, kjer je ustanovil samostan in kapelo sv. Katarine. Dal je pobudo za ustanovitev samostana manjših bratov v Ljubljani, ki je bil ustanovljen dve leti po njegovi smrti (1233). V Sloveniji so Antonu Padovanskemu posvečene številne cerkve, skoraj pa ni cerkve, v kateri ne bi bilo njegove slike ali kipa, v nekaterih pa je tudi nabiralnik z napisom *kruh sv. Antona*.

Češčenje in običaji, povezani z Antonom Padovanskim

Češčenje se je najprej razširilo v Padovi in v redu manjših bratov. Od 16. stoletja dalje pa velikega redovnika in pridigarja častijo v vsej Cerkvi. V Italiji sodi Anton Padovanski med najbolj češčene cerkvene osebnosti, Antonova bazilika v Padovi pa med najbolj obiskane božje poti.

Je zavetnik Padove (v Italiji), Lizbone (na Portugalskem), Paderborna in Hildesheima (oba v Nemčiji). Je priprošnjik za izgubljene stvari, zavetnik zaljubljenecv, zakoncev, žensk in otrok, revežev, popotnikov, pekov in rudarjev; je priprošnjik za srečen porod, proti neplodnosti, vročici, boleznim živine, brodolomu in proti vojnim stiskam.

Pripravila Marica

LITERARNI KOTIČEK

V literarni kotiček smo dodali še stare molitve, ki ste se jih naučili od staršev, starih staršev, sorodnikov ... pa jih še nismo slišali ali pa so pozabljene. Zapišite jih in pošljite, z veseljem jih bomo objavili. Pripišite tudi, kdaj in kdo vas je molitev naučil.

*Zahvalim Te, o Bog,
za mesec maj,
ko se razcvetajo jasmin,
prežlahтна šmarnica,
dehteči rožmarin,
stolistna vrtnica,
ko Kras, čeprav ubog,
spreminja se v razkošen gaj.*

*Hvala Ti, o Bog,
za dobri čas cvetenja,
ki zvrhanih, bogatih rok
ponuja mi cvetoči dar
pomladnega življenja,
da s prešernostjo otrok
z nakitom pomlajenja
stopam pred Marijin oltar.*

*Prosim Te, o Bog,
naj še sam vzcvetim
v majniško cvetenje,
da Ti posvetim
svoje mlado hrepenenje,
in Ti podarim
razpaljeno hotenje
po rokah nebeške Matere.*

A. Miklavec, Molitev, v: Ognjišče 5 (2007), 2

Emanuela Žerdin: Nočna izmena

Kdor ni delal ponoči, ne ve, kaj doživljajo delavci in delavke, ki jim je noč čas dela in velike angažiranosti. Ko se svet odene v temo, nebo prekrijejo zvezde in vsak normalen človek po naravni poti občuti potrebo, da spočije svoje telo, se mnogi odpravljajo na delo. Predvsem po bolnišnicah in različnih varnostnih postajah je noč enaka dnevu. Številni

ljudje prihajajo, odhajajo, odvijajo se aktivnosti, od katerih bi se nekaterim zavrtelo v glavi!

Sama sem dolgo vrsto let imela nočno delo kot medicinska sestra. In nočno delo je vendarle drugačno od vsakdanjega. Prvo je sama tema, ki naredi ljudi bolj nezaupljive, več je strahu in negotovosti. Drugo je občutek osamljenosti, saj sodelavci odidejo domov in naenkrat si odgovoren ne za 2x, ampak 3x več stvari kot podnevi! Stari so rekli, da »noč ima svojo moč«, in res je tako. Bolniki, ki trpijo, imajo največje težave navadno ponoči. Umirajoči imajo največji strah, da bodo sami in zapuščeni, prav ponoči....

Zato so osebe, ki delajo ponoči, nosilci upanja. Če te nežno poboža ena dobra roka; če je nekdo pripravljen opolnoči sedeti zraven tebe in

poslušati tvojo, že tolikokrat izgovorjeno zgodbo o strahu; če nekemu ni težko tudi ob treh ponoči zamenjati umazano perilo in preobleči posteljo – takrat veš, da so ljudje, ki se ne bojijo teme, da so ljudje, ki si upajo tudi sredi trde teme imeti nasmeš na obrazu in toplo besedo. In takrat spet verjameš, da vse le ni tako črno, kot se zdi!

Najlepši trenutki nočne izmene, je pa prihod jutranje zarje. Ko se začne daniti, ko tam na obzorju na vzhodni strani neba počasi postaja vse bolj svetlo, se tudi nam, nočnim dežurnim, zdi, da prihaja trenutek odrešenja. Prihaja nov dan, na novo bomo lahko spet začeli, vse bo lažje! Prihajajo sodelavci, prinašajo s seboj nove sveže moči, odpirajo se nove rešitve! Celo, če je kdo umrl, v jutranji svetlobi njegov obraz izgleda umirjen, kot spočit po dolgem in težkem boju...

Ko gremo v nočne izmene, nikoli ne vemo, kakšna bo noč – ali bo mirna in tiha, ali bo težka in polna nemira, borbe za življenje in še kaj... Odhajamo v noč z zaupanjem, da tudi ponoči nad nami bedi Nekdo, ki mu nobena noč ni temna in nobena pomoč nemogoča. In velikokrat nam On pošlje angele varuhe v človeški podobi, ki so z nami, da lahko naredimo vse, kar se od nas zahteva, tudi nemogoče stvari! A hrepenenje po jutru v nas budi upanje, da se nekoč vsaka zgodba in vsako trpljenje konča dobro, tako kot je treba.

Vir: Duhovna misel – Radio Prvi

Vse to si ti

*Kot zvezda na nebu v noč zažari,
kot roža na polju nežno diši,
kot jutranja zarja v nov dan me zbudi,
vse to, vse to si ti.*

*Kot praprot ob kresu v gozdu dehti,
kot pesem glasno pod nebo zazveni,
so tvoja usta, tvoje oči,
Vse to, vse to si ti.*

*Julija Gorišek, 8. a
OŠ Rovte*

SPOMINSKE DROBTINICE

Mesec maj

Le kliče nas venčani maj,
k Mariji v nadzemeljski raj,
da večno veseli Mariji bi peli,
o Jezus, to milost nam daj,
o Jezus, to milost nam daj.

S prvim majem smo stopili v Marijin mesec, po cerkvah se začnejo »šmarnice«. Pri sv. maši se berejo odlomki šmarničnega branja, določeni za tekoče leto. Po končani maši se molijo ali pojejo Litanije Matere božje. Mašnik moli ali poje: »Sveta Marija, sveta Mati božja, sveta devic Devica.« Zbrani verniki odgovarjajo: »Prosi za nas.« Pevci zapojejo eno kitico Devici Mariji na čast; to se ponavlja do zaključka litanij. Nato molijo vsi molitev k Materi Božji, sledi blagoslov. Otroci se postavijo pred oltar in oddajo listke navzočnosti, ker ob koncu meseca pri zaključku šmarnic dobijo tisti, ki so jih redno obiskovali, darilce od g. mašnika (kateheta). Deležni so jih tudi pevci z rožnim venčkom, ki vsebuje eno desetko. V mesecu juniju se v cerkvi nadaljujejo večeri vrtnic, posvečeni SRCU JEZUSOVEMU.

Zelo lepi so spomini na večere šmarničnega branja in zahvale Materi Božji za vse dobre in njeno milostno pomoč, saj se vedno zatekamo k njej s prošnjami.

To so moji spomini na šmarnice.

Ana Strgar

Moji spomini na mesec majnik

LJUBI MAJ, KRASNI MAJ,
KONEC ZIME JE SEDAJ ...

Tako smo prepevale v času moje mladosti.

To je res eden najlepših mesecev v letu. Zjutraj smo še v postelji slišali glasno petje ptic, čez dan kukavico; zvečer pa nas je ptičje petje zazibalo v spanje.

Pri pomladanskih kmečkih opravilih smo otroci staršem pomagali saditi krompir. Preostali čas smo porabili za učenje in igro. Zadnje dni v aprilu smo otroci skupaj s starši šli nabirat šmarnice, ki so rasle v bližini gozda. Z njimi smo okrasili podobo Marije v naši cerkvi sv. Luka. Vmes smo po vazah razporedili tudi šopke španskega bezga.

Z mesecem majem so se v naši cerkvi pričele šmarnice. Deklice smo brale zgodbe, litanije in molitve pa so opravila starejša dekleta. Po opravljenih šmarnicah so nam starši dovolili, da smo se lahko lovili ter se šli razne igrice: gnilo jajce, kdo se boji divjega moža, risen tanc in še mnogo drugih. Ko je zazvonilo Ave Marija in se je zvečerilo, smo morali biti otroci doma. Tega smo se strogo držali, saj drugače naslednjič ne bi smeli v družbo svojih vrstnikov.

Ko sedaj opazujem današnjo mladino, si mislim, da je bilo nam, kljub pomanjkanju gmotnih dobrin, veliko lepše. Ob prostem času, ki ga je bilo malo, smo si znali sami organizirati igre. Z vrstniki smo bili ves čas zunaj. Na dvorišču smo si naredili igrišče, plezali po drevju in raziskovali okolico. Pridobili smo si neprecenljive izkušnje, spletli prijateljske vezi, ki trajajo še danes. Sedanje generacije odraščajo z internetom, ki človeka delajo egoističnega in odtujenega od resničnega sveta.

Danes nam ne manjka kruha, pač pa sočutja, tovarštva in ljubezen do bližnjega.

D. K.

Poromali smo k Mariji na Brezje

Dan po slovesnem prazniku Marije, pomočnice kristjanov – Marije Pomagaj, smo se skupaj s stanovalci, prostovoljkami in otroci Miklavževega vrtca odpravili na Brezje. Hvaležni in veseli, da smemo častiti Marijo Pomagaj v njenem svetišču, se je vsak na svoj način in s svojimi željami zahvalil in priporočil Mariji v varstvo in blagoslov.

Nadžkof Stanislav Zore je na predvečer Marije Pomagaj v pridigi poudaril: »Vso to lepoto so naši predniki pokristjanili, če smemo tako reči. Vem, da komu ta misel ne bi bila všeč. Pa vendar se mi zdi primerno, da smo pozorni, hvaležni in ponosni na cerkve, cerkvice in kapele, ki so jih naši predniki gradili iz svoje vere in iz spoznanja, da v vsakdanjem življenju potrebujejo Božjo pomoč. Zdelo se jim je pomembno, da ima Bog svoj dom med njihovimi domovi. Da jim je tako blizu, da vidi, kako živijo. Da sliši njihovo dihanje, da lahko posluša njihove pogovore, predvsem pa, da je blizu njihovim prošnjam, da mu morejo vsak trenutek odkrivati svoje potrebe. In seveda, da se mu morajo zahvaljevati. Naša dežela, dragi bratje in sestre, je pokristjanjena. To more videti vsak, ki se pelje skozi naše vasi, ki potuje po naših dolinah, ali pa hodi po naših hribih ...«

Zapisala Leonida

Moj vtis z Brezij

Spominjala sem se mladih let, ko sem vsako leto prihajala z mamo na Brezje, čeprav je mama težko prihranila denar za prevoz. Ostali so mi lepi spomini za vse življenje. Zelo sem srečna, da na novo začnem novo življenje v tej veliki družini. Molim in prosim Boga in Marijo, da bi vsi skupaj rasli v Božjo družino v medsebojni ljubezni in da bi imeli med sabo Jezusa in Marijo.

Hvala vsem, ki ste mi omogočili ta lep, blagoslovljen dan.

Kristina Prelc

Imela sem se hudo lepo in sem se Mariji zahvalila za svoje zdravje.

Jožefa M.

Zelo sem bila presenečena. Ana T.

Bilo je zelo lepo. Kraj, kjer se nahrani duša in telo. M. P.

Brezje so že tako lepe, če greš sam, je pa še lepše. F.S.

Romanje na Brezje

V četrtek, 25. 5., so nas, stanovalce DMM, peljali na romanje na Brezje. Doživeli smo lep dan. Bilo nas je kar precej stanovalcev, tistih, ki smo to še zmogli. Z nami so bile tudi prostovoljke, da so pomagale tistim, ki so na vozičkih. Pa tudi ena skupinica iz vrtca in njihove vzgojiteljice so se nam pridružile. Vsi smo bili zadovoljni, tudi naši zaposleni, in mislim, da tudi voznik, ki nas je srečno vozil in tudi srečno pripeljal domov. Hvala mu. Z nami je bil tudi župnik, direktor doma, Janez Kompore. Mislim, da smo bili vsi zadovoljni in si želimo še kdaj takega romanja. Vsem skupaj ena velika zahvala.

Otroci iz Mavrične sobe so povedali

Povabilo na Brezje s starostniki smo z veseljem sprejeli in tako smo se skupaj v četrtek, 25. 5. 2023 odpravili na izlet. Otroci so ob tem dnevu povedali naslednje:

Deklica: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se vozili z avtobusom in pili jagodni sok s smetano.

Deček: Všeč mi je bilo, ko smo lizali sladoled.

Med sveto mašo je deklica vsa začudeno vprašala vzgojiteljico, zakaj je naš župnik tam gor, ali ga gre lahko objet.

Deček: Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se vozili po avtocesti in sem videl ford mustang.

Vsem otrokom je bilo na izletu zelo všeč. Najbolj so si zapomnili sladko presenečenje.

Romanje k Mariji pomagaj na Brezje

---

24. 5. je bilo na Brezjah slavlje v čast Mariji Pomagaj. V četrtek, 25. maja, pa so nam naši z uprave pripravili romanje skupaj z otroki iz vrtca.

Odpeljali smo se z avtobusom po zajtrku ob 9. uri. Stanovalcev se nas je udeležilo kar precej, zasedli smo pol avtobusa, ostali del pa so zasedli otroci iz vrtca in bilo je prijetno živahno. Z gospodom župnikom smo molili rožni venec in zapeli več pesmi naši materi Mariji v slavo. Sv. mašo smo

nekoliko zamudili zaradi zapor na cesti. Po sv. maši smo se s svojimi prošnjami pomudili v stranski kapeli pri Mariji Pomagaj. Po vrnitvi iz cerkve nas je ob klopcah sprejela gospa Zerina z malico, rogljički, sokom in vodo ter nas povabila na kavo. S sendviči nas je počastila tudi ga. vzgojiteljica iz vrtca. Ker je bilo vreme sončno, ne prehladno, ne pretoplo, skratka – čudovito, smo se kar nekaj časa zadržali zunaj, tako da smo se odpeljali ob 12. uri na skupno kosilo v našo jedilnico, kjer smo bili že ob 13. uri.

Posebna zahvala gre vsem, ki so nam tako skrbno pripravili romanje. Mi, starostniki, se Vam nismo sposobni zadosti zahvaliti, oprostite nam! Gospodu župniku, glavni sestri Leonidi, globoko zavzeti za vsa dela, gospe Mateji, kakor tudi vsestransko dejavni gospe Zerini. Hvala vsem gospem prostovoljkam, ki žrtvujejo svoj čas za nas. Najlepša hvala vsem

Romarka Ana

SREČALI SMO SE Z BIVŠIM PREDSEDNIKOM

Že več dni smo vedeli, da bo bivši predsednik Slovenije, Borut Pahor, imel predavanje v naši dvorani. Ko nam je glavna sestra Leonida povedala, da ga lahko pozdravimo v petem nadstropju Doma Lazar, smo se razveselili. In res. V četrtek, 18. 5. 2023, smo ga ob 18. uri čakali v petem nadstropju. Čas smo si krajšali s petjem narodnih pesmi. Petje je vodila gospodinja Saša.

Ob 18. 15 smo pri dvigalu zaslišali govorjenje. Vedeli smo, da je prišel. Zaploskali smo mu. Potem je prišel bližje. Pozdravil nas je, vsakemu je dal roko. Slikali smo se skupaj z njim. Glavna sestra Leonida mu je povedala, da v tej stavbi živimo skupaj z vrtcem v lepem sožitju. Gospod Borut Pahor je rekel, da se tako bivanje zelo obnese.

Potem je odšel skupaj z drugimi, ki so bili z njim, na drugi konec dnevene sobe. Tu je izkoristil lep razgled, nato pa odšel na predavanje. Zelo smo bili veseli.

Karolina Medvešček

VEČER POD LIPO

22. 6. 2023

ob 18:30

*Meni pa je dobro, da sem blizu Tebe, moj Bog.
Ps 73,28*

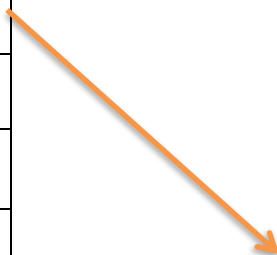
Zofija Kraševc

Blagor vam, ker ste se že tukaj veselili srečne večnosti.

RAZVEDRILO

Smiselno povežite predmete z ustrežno barvo:

SONCE
ZEMLJA
TRAVA
SRCE
POMARANČA
NOČ
MORJE
SNEG

ORANŽNA
ZELENA
MODRA
RUMENA
BELA
RJAVA
RDEČA
ČRNA

SMEJALNICA

POROKA

Gospod profesor, prosim vas za roko vaše hčerke, s strahom spregovori študent.

Profesor: »Ni govora. Ali vzamete celo ali pa nič.«

KORUZNICA

Janez in Micka sta živela dobrih 30 let na koruzi. Nekega dne ona reče: »Janez, dovolj je koruzništva, čas je, da se poročiva. Janez: »Ja, kdo naju bi pa moral pri teh letih?«

KRIŽANJE

Zakaj so Gorenjci začeli križati krave z žirafami?
Da se pri sosedu pasejo in doma molzejo.«

D. K.

Izdaja Dom Marije in Marte Logatec. Ureja Leonida Župančič.